

Богъ добринѣтъ да му даде, каза на брата си Авеля: „Искате ли да дойдете съ мене да ся разходимъ?“ Авель, който знаеше брата си тъй добъръ, като себе си отговори: „Искамъ“. Отидохъ прочее, да ся разходѣтъ твърдѣ надалѣчь и тогава лошыйтъ Кайнъ уби своя горкый братъ Авель. Туй стана твърдѣ далѣчь, щото Адамъ и Ева незнаехъ нищо за неговото злодѣяніе; но Богъ който е свѣдѣ бѣше видѣлъ направеното златорство. Богъ поиска да види да ли ще и да лъже Кайнъ, и му рече: „Кайне! кадѣ е братъ ви? не видѣ го вече.“ А Кайнъ му отговори: „Стражаръ ли сте мя направили на брата ми?“ — Вый сте лъжець, му рече Богъ: вый убихте брата си; махни ся, слутай ся по свѣта; една минута не ще имате почивка. Вашето златорство ще вы мѣчи деньнощъ! и за да вы направѣ да патите повече време, щѣ забранихъ на другытъ Адамовы сынове да вы убийтъ.“ Кайнъ веднѣга побѣгна съ женѣ си отъ тази странѣ и роди много дѣца.

УЧИТЕЛКА.

По-добрѣ да ся каже една история не може; но я ми кажете, Вълкано, като слушахте тази история на Кайна, нищо непрѣмыслихте ли си?

ВЪЛКАНА.

Прѣмыслихъ нѣщо, Господжа учителко, но не смѣхъ да го кажѣ; защото е много лошо.

УЧИТЕЛКА.

Хайде, кажи го драга; защото единъ младъ чловѣкъ, който смѣе да припознава грѣшкытъ си, е твърдѣ близо да ся поправи.